

РЕШЕНИЕ

№ 2090

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1105** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по касационна жалба, подадена от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез юрк. С., против Решение № 20071584/15.12.2022г., постановено по н.а.х.д.№17025 /2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №22-007029/17.11.2020год. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., като се иска отмяната на съдебното решение като неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Искане се от съда да потвърди НП. Изложени са правни съображения за неправилност на преценката на съда, че чл.53, ал.2 ЗАНН е неприложим както и доводи и аргументи, че е допуснато нарушение на закона, посочено в НП. В жалбата се излагат доводи за това, че решението е неправилно и като постановено в противоречие със събраните по делото доказателства за доказаност на нарушението от фактическа страна.

В съдебно заседание касаторът поддържа изцяло касационната жалба чрез юрк. С., претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Европротект“ ЕООД, в отговор на касационната жалба и в съдебно заседание чрез адв. Х., оспори изцяло касационното жалба, претендира

неоснователността ѝ по правни съображения, иска от съда да остави в сила съдебното решение, претендира присъждане на възнаграждение по списък – 600 лв. за адвокатско възнаграждение, посочени като платени в договора за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска Градска прокуратура поддържа, че жалбата е неоснователна .

Административен съд – София град, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на касатора и извърши проверка на обжалваното решение по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено от правна и фактическа страна следното:

Касационната жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В АУАН от дата 03.09.2020г. е посочено, че при проверката на 10.06.2020г. около 11:00ч. на строителен обект на дружеството - ЕВРОПРОТЕКТ ЕООД на конкретен адрес, е заварен този работник , който в собственооръчно попълнена декларация на същата дата, посочил, че работи в дружеството от 08.06.2020г. по граждански договор и с конкретно работно време. В хода на проверката бил представен трудов договор от 09.06.2020г. , в който било посочено, че Т. е постъпил на работа на 09.06.2020г. При служебна проверка било установено, че е изпратено уведомление за сключения договор на 10.06.2020г. в 13:14ч. Въз основа на акта било издадено и процесното НП.

С процесното НП №22-007029/17.11.2020год. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. за нарушение на чл.4, ал.3 от наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 КТ, като по изрично изложени в НП мотиви на основание чл.53, ал.2 ЗАНН, е приел, че неправилно в акта за установяване на административно нарушение е посочена дата на нарушението 10.06.2020г., която на основание тази разпоредба следвало да бъде коригирана на дата на нарушението 09.06.2020г. На тази дата според административно-наказващият орган е извършено нарушението – като дружеството в качеството му на работодател не е връчил на А. И. Т. преди постъпването му на работа копие на хартиен носител на заверено от ТД на НАП уведомление по чл.62, ал.5 КТ.

Решаващите мотиви на СРС за да отмени НП са , че е допуснато съществено процесуално нарушение, като се е позовал на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН относно изискването в акта и в НП да бъде посочена датата на нарушението. Следвало да съществува правно единство по отношение на датата на извършване на нарушението, който е едни от основните релевантни по делото факти. Посочването на различни дати в АУАН и НП водело до нарушаването на процесуалните правила и ограничавало правото на защита на наказаното лице, поради което чл. 53, ал.2 ЗАНН.

Преценка на касационната инстанция:

Решаващият състав правилно е анализирал приетите доказателства и вярно е възприел релевантните за изхода на делото факти. Настоящата инстанция възприема фактическата обстановка, установена от първоинстанционния съд, поради което същата не следва да се възпроизвежда отново.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и правните изводи, до които е достигнал съдът.

Правилно е приетото, че противоречието между посочената дата в АУАН – 10.06.2020г. и НП – 09.06.2020г. , не може да бъде преодоляно по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. Посоченото правно положение съставлява подмяна на обвинителната теза от наказващия орган, в частта относно изискуемите признаци от обективна страна на едно деяние, пряко относими към неговата съставомерност, посоченото противоречие между контролния орган и наказващия орган е недопустимо. Разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН е неприложима, доколкото се касае за различие в релевантни към отговорността факти. Така приетото в НП за приложимост на чл.53, ал.2 ЗАНН действително следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, в която връзка се споделят правните изводи на СРС. Като за пръв път е посочил, че допуснатото нарушение е извършено на 09.06.2020г., административно-наказващият орган е издал НП без за същото нарушение да е образувано административно-наказателно производство, както изисква чл.36 ЗАНН. По тези съображения, наведените в касационната жалба доводи и възражения, са неоснователни, доколкото пороците на НП, засягат съществено правото на защита и не могат да бъдат отстранени от съда, както правилно е прието в обжалваното съдебно решение.

По изложените мотиви, настоящата инстанция намира, че не са налице сочените касационни основания по чл.348,ал.1 от НПК за отмяна на обжалвания съдебен акт-неправилно приложение на закона. Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски, следва да бъдат присъдени такива на ответника, на основание чл. 63д, ал.1 ЗАНН и в размер на 600 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2,пр.1-во от АПК, Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20071584/15.12.2022г., постановено по н.а.х.д.№17025 /2020г. по описа на Софийски районен съд , НО , 114-ти състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ С. ДА ЗАПЛАТИ на „Европротект“ с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], сумата от 600 (шестстотин) лева за разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.